

• A TOVÁBBI MAGYARÁZAT •

Kedves testvérem, kedves olvasó! Mivel az életem leírásának ez a hetedik példánya, és a legelső, amit 1979. év március 1-jén kezdtem leírni, csak olyan próba volt, mert már a 80. évemben éltem, és úgy gondoltam, úgysem bírom folytatni. És mivel a tavaszi munkák is megkezdődtek, így csak egy oldalt írtam. Utána 1980. év január 2-án folytattam tovább. Amíg megint a tavaszi munkák el nem kezdődtek, írogattam az életem főbb eseményeit egész az 1945. évig. Ekkor megint abbahagytam. Mivel a feleségem nem szerette, hogy én ilyenekkel is foglalkozzak a megszokott munkámon felül, így hát, amíg ő élt, nem folytattam. De amikor ő meghalt, 1981. év október 22. napon, hogy az özvegyi életem ne legyen unalmas és rosszra hajló, meg mivel mindég szeretek dolgozni valami hasznos munkát akár nálunk, itthon a családjaim körében, akár a határban, vagy a kertben kapálni, vagy bármit, ami könnyebb munka, vagy a templomban, templomkertben vagy a plébánián, vagy bárkinek, ha tudok vagy bírok segíteni, örömmel segítek, amíg erőmmel és egészségemmel tehetem. És az 1982. évben az életem sorsát folytattam tovább, és 1982. év április 16. nap befejeztem az első példányt. Tehát, kedves olvasó, sokáig írtam az első példányt, de nem volt könnyű, többször úgy gondoltam, hogy nem folytatom tovább, mert kissé félttem, hogy nem bírom ép elmével, és hogy csak igazán, ahogy történtek az esetek. De hiszem, hogy csak a Jóisten segítségével értem el, hogy az első példányt bevégezhettem, de azóta nem bántam meg. És az 1982. év óta már ez a hetedik példány, és az utóbbi hat példányt mindég csak az előbbiekről másoltam le. Voltak, amelyek példányban bővítettem a magyarázatot, amit közben kihagytam. Az első példányt adtam az eltűnt Anti fiam feleségének, vagyis a családjának. Egy példányt, amit talán az 1983. és az 1984. évben írtam, a Mihály fiamnak adtam. Egy példányt, amit 1985-ben írtam, a Huzsvár László plébánosnak adtam Doroszlón, a búcsún, aki most bánáti, nagybecskereki püspök. Egy példányt adtam egy helybeli tanítónak. Egy példányt adtam a Németh Istvánnak, a *Magyar Szó* riportérének átoltasás végett. Egy példány pedig mindég oda van adva, aki talán szereti olvasni, vagyis oda merem adni, bárki elolvashatja. Hogy kinek milyen véleménye van az írásomról, vagyis rólam, én megbocsátok mindenkinek, akinek talán valami megjegyzés nem

tetszik, mert minden példány első oldalán oda van írva: *Ez egy földművesnek az életrajza, amelyből minden ember tanulhatna.* És mivel a 80 éves koromtól kezdve a 90 éves koromig írtam, ezt csakis Isten segítségével és Isten akaratával írhattam. Azért is a címe: *Imádkozzál és dolgozzál!* Ez a hetedik és utolsó példány, ezt a Józsi fiamnak hagyom. Befejeztem 1990. évben február 15. nap.

A Bálint család 1915-ben Zomborban. Elöl a szülők,
Bálint József és Bálintné Darázs Rozália, hátul a gyermekek,
János, József és Teréz karján egy kislánnyal, Füstös Katalinnal

1923-ban Đakovicán katonáskodtam

Feleségem, Gyömbér Rozália nagylánykori fényképe

Az esküvőnk napján, 1922. február 20-án

Feleségem künn a kertben

A Bálint rokonság 1969-ben

Aranylakodalmunk 1972. február 20-án
a bácsgyulafalvi templomban

Családi fénykép aranylakodalmunk alkalmából három fiunkkal és azok családtagjaival (1972. február 20.): a felső sorban legfiatalabb fiunk, Antal feleségével, Katalinnal és kislányukkal, Ildikóval; középen József fiunk feleségével, Rozáliával, és legidősebb fiunk, Mihály menyünkkel, Erzsébettel; a középső sorban Károly (József fia) és Béla (Mihály fia) unokáinkkal ülünk feleségemmel, Rozáliával; előttünk guggol másik három unokánk, Zsuzsanna, Rózsa (József fiunk két leánya) és Dénes (Mihály fiunk kisebbik fia)

Fellépés a *Napsugaras Ősz* elnevezésű időseket köszöntő
ünnepségen 1980. november 23-án Bácsgyulafalván

Az ünnepek között ott ül a kedves feleségem is

Kilencvenegyesen söprükötés közben

Fiammal, Józseffel és unokámmal, Károllyal
lakodalmos jó hangulatban 1990. május 12-én

1 oldal.

Felt 1799 év Március hó elsején: Ezen életem leírását azon elhatáro-
rással indítottam el; hogy a jövő utódaimnak, családaimnak, és min-
den Katolikus Keresztény, Magyar testvéreimnek akik ezt elolvassák nem
a magam dicséretét akarom méltatni; hanem Isten Dicsőségét emelni, szegény péjem-
ből, ahogy tehetőségemből telik; Aránt is mielőtt elkerdem; (Dicsértessék a Jézus
Krisztus! Mindörökké Amen! Mivel sok jó könyvet olvastam, különösen
élettemnek utóbbi felében, elgondolkodtam, hogy azok az emberek akik azon
könyveket írták; mind az Úr Jézus tanítása, és Evangéliumából, utánna
arról írták folytatásán történt, különböző életfelfogásukból merítették
és aránt írták, hogy antat kövessük ami jó, és igaz;)) Így hát én is az
életem történetéből akarok írni; de itt én, a szüleim életénél akarom
kerdeni, hogy be fogom-e, végezni azt; amire magam elhatároztam;)
Ant a jó Isten tudja, csak én nem tudom, mert már a Nyelvanodik
évemet töltöm be December 25. dik napján vagyis Jézus Krisztus
születése napján; (Elsőör is az édes apám született Bánáton, Tóba
községben; 1861. évben, nagyon szegény szülőktől; Bálint Antal és
Kovács Teréztől;)) Hétén voltak testvérek; Katalin (Antal) az édes
Apám (József) Rozália) Anna) Imre) István, a legfiatalabb; Földjük
mesterségük nem volt hogy miből éltek nem tudom, csak az édes Apám
éiboról éléséből tudom, ő, neki ruhájja, lábbelije nem volt, így hát
iskolába sem járt, mikor tavasz kezdődött, és meztelenség lehetett; (10)12,
éves korától kezdve, a Cséhonics uradalomhoz járt amit majomak
neveztek; Ami gyerek kori munka volt, csúma szedés vagyis kukorica
törés utánna kapálás, mi egymás, mielőtt el nem ment katonára; 1845. évben
tízén is mindig kijárt az urasághoz szántottak, trágyát, katonai lovak-
nal, ökrökkel dolgoztak, csekély naposármént;)) Kukorica szedését a
tarisznyába és menni; és este mikor haza ért már az utcán megéverte
szállatot, vagy kukorica galuska ahogy ők mondták, vagy mamaliga vagy
ganca vagy mále sütemény; 1882 be elment katonának Erdélybe a Nagy-
Trebéni és a Disznódi katonaságába; 3 évig mint lovas huszáros
és addig nem volt haza szabadság; még a 3 év ke nem telt;))

A kézirat első...

nekünk fujják tiszta szívükből és szígyenlem hogy nem bírok fizetni, meg
köszöntem nekik. (Mert nincs pénzem) Felelek a zenészek öjömme; hogy meg
van nekik fizetve; Hogy mennyit kerestek még bent zenészek; a vendégektől de
nagyon meg voltak elégedve) (De most már bevezetem a lakodalmakat, nehogy
a kedves olvasó azt mondja) Ez a vén ember még mindig a lakodalmakról
álmodozik! J hát ezeket a lakodalmakat is csak azért írtam le, hogy mindkét lakodalmat
amit leírtam, örömet szereztem majd mindegyik vendégnek; zenészeknek, se nem törtünk
se nem veszekedtünk, hanem mint testvérek, együtt örültünk, és daloltunk; És én
mindig örültem ha valakit kisegíthettem, és ő; neki is örömet szereztem; És az örö-
meket szeretettel lehet megmutatni felebarátainknak;) Most másodszor bevé-
gezem írásaimat; kedves olvasóimnak békét és egész séget; És hozzá teszem
örömmel és szeretettel, teljes életet kívánok Istentől! Dicséretessék a Szűs-
Krisztus-Mindörökké Amen!

Írta időse Bálint Gáspár 1982 év Április hó 16 dik napján!!

...és utolsó oldala

A további Magyarázat!

Kedves testvérem, kedves olvasó, mivel az életem leírásának ez a hetedik példánya, és a legelsőt amit 1979. évi Március, Elsején kezdtem leírni, csak olyan próbavolt, mert már a 80. dik érembe éltem és úgy gondoltam úgy sem bírom folytatni;) És mivel a tavaszi munkák is megkezdődtek; Így csak egy oldalt írtam;) Utána 1980. évi Január Másodikán folytattam tovább;) Amíg megint a tavaszi munkák el nem kezdődtek írogattam az életem főbb eseményeit egész 1945. évig;) Ekkor megint abba hagytam;) Mivel a feleségem nem szeretette hogy én ilyenekkel foglalkozzak;) A megszakított munkámon felül;) Így hát amíg ő élt, nem folytattam;) De amikor ő meghalt 1981. évi Október 22. dik napon;) Hozzá az öregségi életem ne legyen unalmas, és rozra hajló, meg mivel mindég szeretek dolgozni valami hasznos munkát akár nálunk itthon a családjaim körébe, akár a határhoz vagy a kertbe kapálni vagy bármit ami könnyebb munka;) Vagy a Templomba, Templom kertbe vagy a Plébánián, vagy bárkinél ha tudok vagy bírok segíteni örömmel segítek amíg erőmmel, és egészségemmel tehetem;) És 1982. évi évi az életem sorsát folytattam tovább és 1982. évi Aprilis 16. nap befejeztem az első példányt;) Tehát kedves olvasó sokáig írtam az első példányt, de nem volt könnyű, többször úgy gondoltam hogy nem folytatom tovább; mert kissé féltem hogy nem bírom épp elmével, és hogy csak igazán ahogy történtek az esetek;) De hiszem hogy csak a jó Isten segítségével értem el hogy az ^{első} példányt befejezhettem de azóta nem bántam meg—

A kézirat utolsó bejegyzése

És 1982 év óta már ez a hetedik példány, és az utóbbi hat példányt mindég csak az előbbiekről másoltam le voltak, amelyek példányba bővíttem a magyarosított (amit közbe kihagytam). Az első példányt adtam az eltűnt Antti fiam feleségének vagyis a családjának.) Egy példányt amit talán 1983 és 1984 évben írtam a Mihály fiamnak adtam.) Egy példányt, amit 1985 évben írtam a Huszávár Károly Elebánosnak adtam neki, Doroszlón a bücsin, aki most Bánáti Nagybacske-reki Püspök.) Egy példányt adtam egy helybeli Tanítósnak.) Egy példányt adtam a Németh István, Magyar (ró)riportterének átolvasás véget.) Egy példány pedig mindég oda van adva, aki talán szereti olvasni;) vagyis oda merem adni bárki elolvashatja;) Hogy kinek milyen véleménye van az írásomról vagyis rólam, (én megbocsátok mindenkinek), akinek talán valami megjegyzés nem tetszik; Mert minden példány első oldalán oda van írva, Ez egy Földművesnek az életrajza, melyből minden ember tanulhatna. (S mivel) A 80 éves koromtól kezdve, A 90 éves koromig írtam) Ezt csakis Isten segítségével, és Isten akaratával, írhattam. Azért is a címje) Imádkozással és dolgozzal!! Ez a hetedik és utolsó példány, ezt a Főrsi fiamnak hagyom.) Befejeztem 1990 évben Február 15 dik nap

Idős Bálint Főrsé,

A további magyarázat második lapja